# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 12ης Μαρτίου 2003 *

Στην υπόθεση Τ-254/99,

**Maja Srl,** πρώην Ca'Pasta Srl, με έδρα την Πάδουα (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους P. Piva, R. Mastroianni και G. Arendt, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

**Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπούμενης από την C. Cattabriga, επικουρούμενη από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C (1999) 2183 της Επιτροπής, της 5ης Αυγούστου 1999, για, αφενός, την κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής που χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

C (91) 654/87 της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 1991, στο πλαίσιο του προγράμματος IT/0166/91/01, «Εκσυγχρονισμός μονάδας παραγωγής υδατοκαλλιέργειας στην Contarina (Veneto)» και, αφετέρου, την αξίωση της Επιτροπής να της αποδώσει η προσφεύγουσα ποσό ύψους 420 810 718 ιταλικών λιρών (217 330,59 ευρώ),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. M. Moura Ramos, Πρόεδρο, J. Pirrung και A. W. H. Meij, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 10ης Ιουλίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

**Απόφαση**

**Κανονιστικό πλαίσιο**

1 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 4028/86 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, σχετικά με κοινοτικές δράσεις για τη βελτίωση

και την προσαρμογή των διαρθρώσεων του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας (ΕΕ L 376, σ. 7), ορίζει ότι η Επιτροπή μπορεί να χορηγεί κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή στις δράσεις που αναλαμβάνονται στον τομέα της αναπτύξεως της υδατοκαλλιέργειας και της χωροταξικής διαμορφώσεως των προστατευομένων θαλασσίων ζωνών προς αποτελεσματικότερη διαχείριση της παράκτιας αλιευτικής ζώνης.

2 Δυνάμει του άρθρου 12 του κανονισμού 4028/86, το οποίο παραπέμπει στο παράρτημα ΙΙΙ του ιδίου κανονισμού, η κοινοτική συνδρομή ανέρχεται, όσον αφορά τα σχέδια υδατοκαλλιέργειας στην ιταλική περιφέρεια Veneto (Βενετία), στο 40 % του ύψους της επενδύσεως, η δε συμμετοχή της Ιταλικής Δημοκρατίας πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ του 10 και 30 %.

3 Επιπλέον, το άρθρο 44 του κανονισμού 4028/86 ορίζει:

«1. Καθ' όλη τη διάρκεια της κοινοτικής παρεμβάσεως, η αρχή ή ο οργανισμός που ορίζεται για τον σκοπό αυτό από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος διαβιβάζει στην Επιτροπή, μετά από αίτησή της, όλα τα δικαιολογητικά και όλα τα έγγραφα που αποδεικνύουν την εκπλήρωση των οικονομικών ή άλλων προϋποθέσεων που απαιτούνται για κάθε σχέδιο. Η Επιτροπή δύναται να αποφασίσει την αναστολή, μείωση ή κατάργηση της συνδρομής σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 47:

— αν το σχέδιο δεν εκτελείται σύμφωνα με τις προβλέψεις ή

— αν δεν πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις ή

— [...]

Η απόφαση κοινοποιείται στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος καθώς και στον δικαιούχο.

Η Επιτροπή προβαίνει στην [αναζήτηση] των ποσών, η καταβολή των οποίων δεν ήταν ή δεν είναι δικαιολογημένη.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 47.»

4 Κατά το άρθρο 47 του κανονισμού 4028/86:

«1. Στην περίπτωση που γίνεται αναφορά στη διαδικασία του παρόντος άρθρου, η μόνιμη επιτροπή διαρθρώσεων της αλιείας συγκαλείται από τον πρόεδρό της είτε με δική του πρωτοβουλία είτε μετά από αίτηση του αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της εντός προθεσμίας που δύναται να ορίσει ο πρόεδρος σε συνάρτηση με τον επείγοντα χαρακτήρα των θεμάτων [...].

3. Η Επιτροπή θεσπίζει τα μέτρα που εφαρμόζονται αμέσως. Εντούτοις, αν τα μέτρα αυτά δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, η Επιτροπή τα γνωστοποιεί αμέσως στο Συμβούλιο· στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή δύναται να αναβάλει την εφαρμογή το πολύ για ένα μήνα από τη γνωστοποίηση αυτή. Το Συμβούλιο μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετικά μέτρα εντός προθεσμίας ενός μηνός.»

5 Προκειμένου, ιδίως, να διευκρινίσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου 44, παράγραφος 2, του κανονισμού 4028/86, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1116/88, της 20ής Απριλίου 1988, σχετικά με τις λεπτομέρειες εκτελέσεως των αποφάσεων περί χορηγήσεως συνδρομών για σχέδια που αφορούν κοινοτικά μέτρα βελτιώσεως και αναδιαρθρώσεως των δομών του τομέα της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και της χωροταξικής διαμορφώσεως της παράκτιας ζώνης (ΕΕ L 112, σ. 1).

6 Σύμφωνα με την έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1116/88, «δεν πρέπει να κινείται η διαδικασία αναστολής, μειώσεως ή καταργήσεως της συνδρομής πριν ζητηθεί η γνώμη του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, το οποίο μπορεί να λάβει θέση επί του θέματος και να καλέσει τους δικαιούχους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους».

7 Συναφώς, το άρθρο 7 του κανονισμού 1116/88 ορίζει:

«Πριν κινηθεί η διαδικασία αναστολής, μειώσεως ή καταργήσεως της συνδρομής κατά το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4028/86, η Επιτροπή:

— ειδοποιεί σχετικά το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου πρόκειται να εκτελεστεί το σχέδιο, ώστε να λάβει θέση επί του θέματος,

— συμβουλεύεται την αρμόδια αρχή η οποία ανέλαβε να διαβιβάσει τα δικαιολογητικά,

— καλεί τον ή τους δικαιούχους να εκφράσουν, μέσω της αρχής ή του οργανισμού, τους λόγους για τη μη τήρηση των προβλεπομένων προϋποθέσεων.»

## Ιστορικό της διαφοράς

8 Με την απόφαση C (91) 654/87, της 29ης Απριλίου 1991 (στο εξής: απόφαση περί εγκρίσεως), η Επιτροπή χορήγησε στην προσφεύγουσα, κατ' εφαρμογή του κανονισμού 4028/86, χρηματοδοτική συνδρομή μέγιστου ύψους 942 300 004 ιταλικών λιρών (ITL) (486 657,34 ευρώ) για σχέδιο εκσυγχρονισμού μονάδας παραγωγής προϊόντων υδατοκαλλιεργείας στην Contarina της Περιφέρειας Veneto. Η Επιτροπή ανέλαβε τη δέσμευση να χρηματοδοτήσει το 40 % του κόστους του σχεδίου, ενώ το ιταλικό Δημόσιο ανέλαβε τη δέσμευση να χρηματοδοτήσει το 30 % αυτού.

9 Με τις επισυναπτόμενες στην απόφαση περί εγκρίσεως προϋποθέσεις διευκρινίζονταν τα εξής:

«[...] τα προβλεπόμενα έργα δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αλλαγών ή τροποποιήσεων χωρίς την προηγούμενη συμφωνία της εθνικής διοικήσεως και, ενδεχομένως, της Επιτροπής. Σε περίπτωση σημαντικών τροποποιήσεων χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής, η επιδότηση μπορεί να μειωθεί ή καταργηθεί, εφόσον οι τροποποιήσεις κρίνονται απαράδεκτες από την εθνική διοίκηση ή από την Επιτροπή».

10 Μετά την υποβολή στις 18 Μαρτίου 1992 ενός πρώτου εγγράφου εκ μέρους της προσφεύγουσας σχετικά με την πρόοδο των εργασιών, η Επιτροπή τής κατέβαλε μία πρώτη δόση της κοινοτικής συνδρομής, ήτοι ποσό ύψους 420 810 718 ITL (217 330,59 ευρώ). Το ιταλικό Δημόσιο κατέβαλε την πρώτη δόση της εθνικής συνδρομής.

11 Κατόπιν επιτόπιου ελέγχου το 1995 (κατά την προσφεύγουσα, τον Οκτώβριο, κατά την Επιτροπή, τον Φεβρουάριο), οι αρμόδιες εθνικές αρχές συνέταξαν έκθεση για το δεύτερο στάδιο προόδου και για την περάτωση των εργασιών. Στην εν λόγω έκθεση, με ημερομηνία 27 Οκτωβρίου 1995, οι αρμόδιες εθνικές αρχές εξέθεσαν, μεταξύ άλλων, τα εξής:

— δεν συμφωνούσαν με την καταβολή ορισμένων δαπανών από την Επιτροπή,

— η προβλεπόμενη κατοικία του φύλακα είχε αντικατασταθεί από μικρή βίλα,

— η εγκατάσταση δεν διέθετε, εκ πρώτης όψεως, τις αναγκαίες άδειες,

— κατά τον επιτόπιο έλεγχο, δεν λειτουργούσε ακόμη η εγκατάσταση,

— δεν είχε υποβληθεί δήλωση καταλληλότητας για την εγκατάσταση,

— η χρηματοδοτική συνδρομή δεν μπορούσε να καλύψει ορισμένες δαπάνες που υπέβαλε η Ca'Pasta.

12 Κατόπιν του εν λόγω ελέγχου, οι αρμόδιες εθνικές αρχές ανέστειλαν τη χορήγηση των εθνικών ενισχύσεων.

13 Κατά τον επιτόπιο έλεγχο στα κεντρικά γραφεία της προσφεύγουσας στις 10 Μαρτίου 1997, το ιταλικό Δημόσιο και η Επιτροπή έλαβαν γνώση του γεγονότος ότι η εταιρία Ca'Pasta είχε μεταβιβασθεί την άνοιξη του 1995 στην εταιρία Carpenfer Spa.

14 Ακολούθως, η Επιτροπή, με έγγραφο της 24ης Ιουνίου 1997, γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα ότι, καθόσον η συντελεσθείσα μεταβίβαση ενέπιπτε στην κατηγορία των σημαντικών τροποποιήσεων για τις οποίες απαιτούνταν η προηγούμενη συμφωνία των εθνικών και κοινοτικών αρχών, η προσφεύγουσα δεν είχε συμμορφωθεί προς τις προβλεπόμενες στην απόφαση περί εγκρίσεως προϋποθέσεις. Κατόπιν αυτού, αναφερόμενη στον κανονισμό 4028/86, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα την πρόθεσή της να κινήσει τη διαδικασία καταργήσεως της επιδοτήσεως και αναζητήσεως του ήδη καταβληθέντος ποσού, παράλληλα δε την κάλεσε να διευκρινίσει, εντός προθεσμίας 30 ημερών, τους λόγους για τους οποίους δεν είχε τηρήσει τις ανωτέρω προϋποθέσεις.

15 Η προσφεύγουσα απάντησε με έγγραφο της 21ης Ιουλίου 1997, ισχυριζόμενη ότι ούτε ο κανονισμός 4028/86 ούτε η απόφαση περί εγκρίσεως απαιτούσαν την προηγούμενη έγκριση των εθνικών και κοινοτικών αρχών για τη μεταβίβαση επιχειρήσεως που έλαβε επιδότηση στο πλαίσιο του ανωτέρω κανονισμού.

16 Με έγγραφο της 4ης Αυγούστου 1997, η Επιτροπή, αφού αντέκρουσε τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, διευκρίνισε τα ακόλουθα:

«[...] Οι υπηρεσίες της Επιτροπής επιβεβαιώνουν τη συνέχιση της εσωτερικής διαδικασίας με σκοπό την κατάργηση της συνδρομής και την αναζήτηση του ήδη καταβληθέντος ποσού.»

17 Φρονώντας ότι το τελευταίο αυτό έγγραφο συνιστά βλαπτική για την ίδια πράξη, η Ca' Pasta άσκησε στις 16 Οκτωβρίου 1997 ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή ακυρώσεως του ως άνω εγγράφου, επικαλούμενη, ιδίως, παράβαση των άρθρων 44 του κανονισμού 4028/86 και 7 του κανονισμού 1116/88.

18 Με διάταξη της 16ης Ιουλίου 1998, Τ-274/97, Ca'Pasta κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-2925), το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή αυτή ως απαράδεκτη με το αιτιολογικό ότι το επίδικο έγγραφο δεν συνιστούσε πράξη δυνάμενη να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 230 ΕΚ) και καταδίκασε την Ca' Pasta στα δικαστικά έξοδα.

19 Η Ca'Pasta άσκησε αναίρεση κατά της διατάξεως αυτής. Με απόφαση της 25ης Μαΐου 2000, C-359/98 P, Ca'Pasta κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. I-3977), το Δικαστήριο ακύρωσε τη διάταξη του Πρωτοδικείου και την περιεχομένη στο από 4 Αυγούστου 1997 έγγραφο της Επιτροπής σιωπηρή απόφαση περί αναστολής της κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής, λόγω παραβάσεως της διαδικασίας των άρθρων 44, παράγραφος 1, και 47 του κανονισμού 4028/86 και του άρθρου 7 του κανονισμού 1116/88.

20 Εν τω μεταξύ, με έγγραφο της 30ής Σεπτεμβρίου 1998, η Επιτροπή ζήτησε κατ' ουσίαν από την προσφεύγουσα να της προσκομίσει δικαιολογητικά των δραστηριοτήτων της. Το έγγραφο αυτό αναφέρει τα εξής:

«Αναφερόμαστε στο έγγραφο αριθ. 11423 της [4ης] Αυγούστου 1997, με το οποίο οι υπηρεσίες της Επιτροπής απέρριψαν το επιχείρημα που προέβαλαν οι εκπρόσωποι της εταιρίας Ca'Pasta, ήτοι ότι η απλή πράξη πωλήσεως αγαθών της εταιρίας εγγυάται τον σκοπό της επιχειρήσεως σύμφωνα με τους στόχους του σχεδίου και τους γενικότερους στόχους της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

Προκειμένου να επιτρέψουμε στην εταιρία σας να αποδείξει τον ανωτέρω ισχυρισμό, σας καλούμε να προσκομίσετε τα λογιστικά έγγραφα για την εμπορική δραστηριότητα της επιχειρήσεως από της ημερομηνίας ολοκληρώσεως των εργασιών έως σήμερα [...]».

21 Η Ca'Pasta, με έγγραφο της 24ης Νοεμβρίου 1998, απάντησε τα εξής:

«[...] Για κάθε ενδεχόμενο, η εταιρία μας παραμένει ανοιχτή στο διάλογο — και διατεθειμένη να αποστείλει όλα τα έγγραφα που μας ζητήθηκαν προκειμένου να αποδειχθεί ότι ο σκοπός των επενδύσεων που πραγματοποιήθηκαν στην ίδια επιχείρηση παραμένει ο ίδιος — εφόσον η Επιτροπή δηλώσει ρητώς και σαφώς ότι ανακαλεί τις αιτιάσεις της και ότι θα καταβάλει τα δικαστικά έξοδα στα οποία έχει υποβληθεί ως τώρα η προσφεύγουσα».

22 Στις 5 Αυγούστου 1999 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C (1999) 2183 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), με την οποία, αφενός, κατάργησε τη χρηματοδοτική συνδρομή που είχε χορηγήσει στην Ca'Pasta και, αφετέρου, αξίωσε από την Ca'Pasta την απόδοση ποσού ύψους 420 810 718 ITL (217 330,59 ευρώ).

23 Η εν λόγω απόφαση αναφέρει τα εξής:

«Λαμβάνοντας υπόψη:

τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) 4028/86 [...], όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 3946/92, και ειδικότερα το άρθρο του 44, παράγραφος 1,

[...]

Εκτιμώντας ότι:

[3] με τους επιτόπιους ελέγχους του 1995 και του 1997 δεν εξακριβώθηκε ότι οι πραγματοποιηθείσες επενδύσεις συνάδουν προς την κοινοτική ρύθμιση·

[4] το Υπουργείο Γεωργικών Πόρων και η Επιτροπή δεν ενημερώθηκαν για την πώληση της επιχειρήσεως τον Ιούνιο 1995 παρά μόνο τον έλεγχο της 10ης Μαρτίου 1997 στην έδρα της εταιρίας Ca'Pasta, χωρίς να τους παρασχεθούν έγγραφα από τα οποία να προκύπτει η δραστηριότητα που ασκήθηκε με τα αγαθά που αποκτήθηκαν χάρη στη δημόσια χρηματοδοτική συνδρομή·

[5] η μεταβίβαση εγκαταστάσεων και εξοπλισμού που αποκτήθηκαν χάρη στη χρηματοδοτική συνδρομή αποτελεί σημαντική τροποποίηση των προϋποθέσεων χρηματοδοτήσεως που προβλέπει η απόφαση, ότι για την εν λόγω τροποποίηση απαιτείται συνεπώς η προηγούμενη συμφωνία των εθνικών και κοινοτικών αρχών, προκειμένου να εξακριβωθεί ότι η δημόσια χρηματοδοτική συνδρομή χρησιμοποιήθηκε κατά τρόπο συνάδοντα προς τους σκοπούς της νομοθεσίας περί διαρθρωτικών παρεμβάσεων, και ότι η εταιρία δεν επιδίωξε προηγουμένως την εν λόγω συμφωνία·

[6] με έγγραφο της 28ης Μαρτίου 1997, το Υπουργείο Γεωργικών Πόρων εξέδωσε θετική γνώμη για την κατάργηση της χρηματοδοτικής βοήθειας·

[7] βάσει του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1116/88 της 20ής Απριλίου 1988, η Επιτροπή, με έγγραφο της 24ης Ιουνίου 1997, ανακοίνωσε στην αρμόδια εθνική αρχή και στον αποδέκτη της συνδρομής την πρόθεσή της να καταργήσει την κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή και να αναζητήσει το ήδη καταβληθέν ποσό, καλώντας τον αποδέκτη της συνδρομής να απαντήσει·

[8] με το έγγραφο της 24ης Ιουλίου 1997, με το οποίο απαντά στην Επιτροπή, ο αποδέκτης της συνδρομής περιορίστηκε να ισχυριστεί ότι η μεταβίβαση των αγαθών εντάσσεται στο πλαίσιο συμβάσεως μεταβιβάσεως της επιχειρήσεως· επομένως, η μεταβίβαση αυτή έπρεπε να είχε αποτελέσει αντικείμενο συμφωνίας·

[9] η Επιτροπή, μολονότι τα προσκομισθέντα έγγραφα ουδόλως αποδείκνυαν ότι επρόκειτο για πραγματική μεταβίβαση επιχειρήσεως ή ότι η δραστηριότητα για την οποία χορηγήθηκε η κοινοτική χρηματοδότηση αναλήφθηκε και ασκήθηκε πράγματι, κάλεσε εκ νέου τον αποδέκτη της συνδρομής, με έγγραφο της 30ής Σεπτεμβρίου 1998, να της διαβιβάσει κάθε έγγραφο λυσιτελές για την στήριξη των ισχυρισμών της· η εταιρία Ca'Pasta δεν παρέσχε, με την από 24 Νοεμβρίου απάντησή της, καμία απόδειξη.

[10] οι εθνικές αρχές δεν μετέβαλαν την άποψή τους ότι έπρεπε να καταργηθεί η δημόσια χρηματοδοτική συνδρομή·

[11] βάσει του άρθρου 44, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4028/86, η κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή μπορεί να ανασταλεί, μειωθεί ή καταργηθεί, αν το σχέδιο δεν εκτελείται σύμφωνα με τις προβλέψεις·

[12] λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων, η χορηγηθείσα συνδρομή πρέπει να καταργηθεί·

[13] τα μέτρα που προβλέπει η παρούσα απόφαση συνάδουν με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής διαρθρώσεων της αλιείας·

εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

*Άρθρο 1*

Η κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή ύψους 942 200 004 ITL που χορηγήθηκε με απόφαση της Επιτροπής της 29ης Απριλίου 1991 στο πλαίσιο του κατωτέρω σχεδίου καταργείται [...]

*Άρθρο 2*

Ο αποδέκτης της συνδρομής θα αποδώσει στην Επιτροπή ποσό ύψους 420 810 718 ITL, εντός τριών μηνών από της ημερομηνίας της παρούσας αποφάσεως [...]

*Άρθρο 3*

Η Ιταλική Δημοκρατία και ο αποδέκτης της συνδρομής του άρθρου 1 είναι οι αποδέκτες της παρούσας αποφάσεως.»

## Διαδικασία

24 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 24 Οκτωβρίου 1999, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή. Στο δικόγραφό της ανέφερε ότι η επωνυμία και ο εταιρικός της σκοπός είχαν τροποποιηθεί και ότι έφερε πλέον την επωνυμία Maja Srl.

25 Με χωριστό δικόγραφο, που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την ίδια ημέρα, υπέβαλε επίσης, δυνάμει του άρθρου 242 ΕΚ, αίτηση αναστολής εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου, με διάταξη της 5ης Ιουνίου 2000, διέγραψε την εν λόγω υπόθεση και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.

26 Στο πλαίσιο της λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, το Πρωτοδικείο κάλεσε τους διαδίκους, στις 5 Ιουλίου 2000 και στις 11 Ιουλίου 2001, να απαντήσουν σε γραπτές ερωτήσεις και να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα, πράγμα που αυτοί έπραξαν.

27 Εξάλλου, μια ανεπίσημη συνάντηση των διαδίκων και των δικηγόρων και εκπροσώπων τους έλαβε χώρα ενώπιον του εισηγητή δικαστή στις 6 Δεκεμβρίου 2001.

28 Ύστερα από την ανεπίσημη αυτή συνάντηση, η διαδικασία ανεστάλη έως τις 15 Απριλίου 2002, με διάταξη της 14ης Ιανουαρίου 2002.

29 Οι διάδικοι υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους για τη συνέχεια της διαδικασίας στις 15 Απριλίου 2002.

30 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

31 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 10ης Ιουλίου 2002.

**Αιτήματα των διαδίκων**

32 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

33 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

**Σκεπτικό**

34 Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως για να αποδείξει την έλλειψη νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως. Το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αντλείται από την παραβίαση της αρχής της συλλογικότητας και το δεύτερο σκέλος από την παράβαση της εσωτερικής διαδικασίας που πρέπει να ακολουθεί η Επιτροπή κατά την έκδοση αποφάσεως περί καταργήσεως συνδρομής, όπως η προσβαλλόμενη. Ο δεύτερος λόγος αντλείται, κατ' ουσίαν, από την παράβαση του άρθρου 44 του κανονισμού 4028/86 και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Ο τρίτος λόγος αντλείται, κατ' ουσίαν, από την εσφαλμένη εφαρμογή των άρθρων 38 και 44 του κανονισμού 4028/86. Τέλος, ο τέταρτος λόγος αντλείται από την παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και την παράβαση ουσιωδών τύπων.

*Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου, που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της συλλογικότητας, και του δευτέρου σκέλους του λόγου αυτού, που αντλείται από την παράβαση της εσωτερικής διαδικασίας που πρέπει να ακολουθεί η Επιτροπή κατά την έκδοση αποφάσεως περί καταργήσεως συνδρομής*

Επιχειρήματα των διαδίκων

35 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, υπογεγραμμένη εξ ονόματος της Επιτροπής από ένα εκ των μελών της, την Wulf-Mathies, παραβιάζει την αρχή της συλλογικότητας. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα αναφέρει την απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 1994, C-137/92, Επιτροπή κατά BASF κ.λπ. (Συλλογή 1994, σ. I-2555). Επιπλέον, θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλεστεί την ύπαρξη μεταβιβάσεως αρμοδιότητας, καθόσον μόνο οι απλές εξουσιοδοτήσεις υπογραφής είναι δυνατές.

36 Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η προσφεύγουσα προσθέτει στο εν λόγω επιχείρημα ότι, και αν ήταν νόμιμη η διαδικασία της εξουσιοδοτήσεως, η εσωτερική διαδικασία, την οποία προβλέπουν οι διατάξεις που προβάλλει η Επιτροπή στο πλαίσιο αυτό, δεν έχει τηρηθεί, δεδομένου ότι η προσβαλλομένη απόφαση δεν αναφέρει ούτε τη σύμφωνη γνώμη της γενικής διευθύνσεως «Δημοσιονομικού Ελέγχου» και της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής ούτε την προηγούμενη θεώρηση του δημοσιονομικού ελεγκτή.

37 Ως προς το πρώτο σκέλος του παρόντος λόγου, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το άρθρο 11 του εσωτερικού της κανονισμού, όπως ίσχυε τότε, το οποίο εκφράζει την αρχή της συλλογικότητας, προβλέπει το σύστημα των εξουσιοδοτήσεων για συγκεκριμένες αποφάσεις διαχειρίσεως, ιδίως στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής, και ότι το Δικαστήριο, με την απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 1986, 5/85, AKZO Chemie κατά Επιτροπής (Συλλογή 1986, σ. 2585, σκέψεις 35 έως 37), υπέμνησε ότι η εν λόγω πρακτική συνάδει προς την αρχή αυτή. Ως προς την παρούσα υπόθεση, διευκρινίζει ότι ο αρμόδιος για την αλιεία επίτροπος και, σε περίπτωση κωλύματός του, οποιοσδήποτε άλλος επίτροπος έχει εξουσιοδοτηθεί, με την απόφαση της Επιτροπής της 9ης Δεκεμβρίου 1987 [COM (87) PV 899], να εκδίδει αποφάσεις σχετικές με την κατάργηση των συνδρομών που χορηγούνται βάσει του άρθρου 44 του κανονισμού 4028/86.

38 Ως προς το επιχείρημα που προστίθεται με το υπόμνημα απαντήσεως και αποτελεί το δεύτερο σκέλος του παρόντος λόγου, η Επιτροπή φρονεί κατ' αρχάς ότι πρόκειται για νέο ισχυρισμό, προβαλλόμενο κατά τη διάρκεια της δίκης, ο οποίος απαγορεύεται βάσει των διατάξεων του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Επισημαίνει ότι, εν πάση περιπτώσει, — ανεξαρτήτως του ότι η ίδια αμφιβάλλει ότι η παράβαση εσωτερικής οργανωτικής διαδικασίας μπορεί να αποτελεί λόγο ακυρώσεως μιας πράξεως, όταν το ελάττωμα ουδόλως επηρεάζει τη γένεση και το υποστατό της πράξεως αυτής — οι αρμόδιες διευθύνσεις ή υπηρεσίες διατύπωσαν κανονικά τη γνώμη τους. Επιπλέον, σημειώνει ότι το Πρωτοδικείο υπέμνησε, με την απόφαση της 14ης Μαΐου 1998, Τ-338/94, Finnboard κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. II-1617, σκέψη 66), ότι εναπόκειται στην προσφεύγουσα να προσκομίσει τα στοιχεία που είναι ικανά να αποδυναμώσουν το τεκμήριο νομιμότητας που ισχύει για τις κοινοτικές πράξεις. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή δεν συμβουλεύτηκε τις αρμόδιες υπηρεσίες.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

— Επί του πρώτου σκέλους

39 Κατά το άρθρο 11 του εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής, όπως διατυπώνεται με την απόφαση 93/492/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ της Επιτροπής, της 17ης Φεβρουαρίου 1993 (ΕΕ L 230, σ. 15), όπως ίσχυε κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως — πανομοιότυπη διάταξη περιέχει το άρθρο 13 του εσωτερικού κανονισμού ως ισχύει σήμερα (ΕΕ 1999, L 252, σ. 41) —, «[η] Επιτροπή μπορεί, εφόσον τηρείται πλήρως η αρχή της συλλογικής ευθύνης, να εξουσιοδοτεί ένα ή περισσότερα από τα μέλη της να λαμβάνουν εξ ονόματός της και υπό την ευθύνη της, σαφώς καθορισμένα διαχειριστικά ή διοικητικά μέτρα».

40 Κατά τα άρθρα 2.b και 5 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 1987, σχετικά με την ανανέωση της εξουσιοδοτήσεως στον τομέα της αλιείας [COM(87) PV 899, στο εξής: απόφαση περί εξουσιοδοτήσεως], η Επιτροπή εξουσιοδότησε τον αρμόδιο για την αλιεία επίτροπο — και, σε περίπτωση κωλύματος, άλλο επίτροπο — να λαμβάνει τις αποφάσεις σχετικά με την κατάργηση των χρηματοδοτικών συνδρομών των χορηγουμένων π.χ. βάσει του άρθρου 44 του κανονισμού 4028/86.

41 Κατά πάγια νομολογία (βλ., για παράδειγμα, την προαναφερθείσα απόφαση AKZO Chemie κατά Επιτροπής, σκέψεις 35 έως 37), η Επιτροπή μπορεί, εντός ορισμένων ορίων και με ορισμένες προϋποθέσεις, να εξουσιοδοτεί τα μέλη της να λαμβάνουν ορισμένες αποφάσεις εξ ονόματός της, χωρίς εντούτοις να θίγεται η αρχή της συλλογικότητας που διέπει τη λειτουργία της. Κατά τη νομολογία αυτή, το σύστημα των εξουσιοδοτήσεων περιορίζεται σε καθορισμένες κατηγορίες πράξεων διοικήσεως και διαχειρίσεως, γεγονός που αποκλείει εξ ορισμού τις αποφάσεις αρχής.

42 Το ζήτημα που τίθεται είναι, επομένως, αν η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να θεωρηθεί ως πράξη διοικήσεως ή διαχειρίσεως ή ως απόφαση «αρχής».

43 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσβαλλομένη απόφαση, εκδοθείσα στο πλαίσιο του ελέγχου της εκτελέσεως ενός σχεδίου για το οποίο χορηγήθηκαν, υπό προϋποθέσεις, ενισχύσεις, αποτελεί πράξη διοικήσεως και διαχειρίσεως του συστήματος χρηματοδοτικής συνδρομής το οποίο θεσπίστηκε με τον κανονισμό 4028/86. Το γεγονός ότι η απόφαση αυτή, η οποία καταργεί ήδη χορηγηθείσα συνδρομή, έχει ενδεχομένως σοβαρές συνέπειες για την προσφεύγουσα (απόφαση του Δικαστηρίου, της 5ης Οκτωβρίου 1999, C-10/98 P, Le Canne κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-6831, σκέψη 27) δεν αναιρεί την ορθότητα της εκτιμήσεως αυτής.

44 Επομένως, η προσβαλλομένη απόφαση, η οποία εκδόθηκε από ένα μόνο μέλος της Επιτροπής, εμπίπτει στα όρια της εξουσίας παροχής εξουσιοδοτήσεως, όπως έχουν διαμορφωθεί με το προαναφερθέν άρθρο 11 του εσωτερικού κανονισμού, και δεν προσβάλλει την αρχή της συλλογικότητας της Επιτροπής.

45 Επομένως, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

— Επί του δευτέρου σκέλους

46 Πρώτον, επιβάλλεται η επισήμανση ότι το δεύτερο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, το οποίο προβλήθηκε με το υπόμνημα απαντήσεως, αποτελεί νέο ισχυρισμό, ο οποίος

όμως είναι παραδεκτός βάσει του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, διότι στηρίζεται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία, ήτοι το κείμενο της αποφάσεως της Επιτροπής περί εξουσιοδοτήσεως, το οποίο επισυνάφθηκε στο υπόμνημα αντικρούσεως.

47 Δεύτερον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η απόφαση περί εξουσιοδοτήσεως προβλέπει συγκεκριμένα στο άρθρο 3, πρώτον, ότι η Γενική Διεύθυνση «Δημοσιονομικός Έλεγχος» πρέπει να μετέχει στη διαδικασία και να συμφωνεί προηγουμένως με τα σχέδια των παρεμφερών με την προσβαλλομένη αποφάσεων και, ότι, δεύτερον, σύμφωνα με τους εσωτερικούς διοικητικούς κανόνες, που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της αποφάσεως περί εξουσιοδοτήσεως, τα εν λόγω σχέδια αποφάσεως διαβιβάζονται προς έγκριση στη Γενική Διεύθυνση «Δημοσιονομικός Έλεγχος» και στη νομική υπηρεσία της Επιτροπής, ενώ απαιτείται προηγουμένως η θεώρηση του δημοσιονομικού ελεγκτή, σύμφωνα με τις διατάξεις του δημοσιονομικού κανονισμού.

48 Με την ανταπάντηση της, η Επιτροπή δήλωσε ότι οι αρμόδιες διευθύνσεις και υπηρεσίες, οι οποίες εμπλέκονταν στην έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, διατύπωσαν νομότυπα τη γνώμη τους, χωρίς όμως να στηρίξει τη δήλωσή της σε αποδεικτικά στοιχεία.

49 Εντούτοις, αποτελεί παραδεδεγμένη αρχή ότι μια πλημμέλεια της διαδικασίας δεν επιφέρει την ολική ή μερική ακύρωση μιας αποφάσεως παρά μόνον όταν αποδεικνύεται ότι ελλείψει της πλημμελείας αυτής θα μπορούσε η προσβαλλομένη απόφαση να έχει διαφορετικό περιεχόμενο (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Οκτωβρίου 1980, 209/78 έως 215/78 και 218/78, Van Landewyck κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1980/III, σ. 207, σκέψη 47, και της 23ης Απριλίου 1986, 150/84, Bernardi κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1986, σ. 1375, σκέψη 28). Εν προκειμένω, αυτό δεν αποδείχθηκε ούτε καν προβλήθηκε ο σχετικός ισχυρισμός, οπότε δεν μπορεί να προβάλλεται ως τυπική πλημμέλεια ικανή να επιφέρει την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως η πιθανή παράβαση των εν λόγω κανόνων, οι οποίοι, άλλωστε, δεν αφορούν τα δικαιώματα και συμφέροντα των αποδεκτών των χρηματοδοτικών συνδρομών, όπως είναι η προσφεύγουσα.

50 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του πρώτο λόγου πρέπει επίσης να απορριφθεί.

*Επί του δευτέρου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αντλούνται από την παράβαση των άρθρων 38 και 44 του κανονισμού 4028/86 και την παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως*

51 Το Πρωτοδικείο κρίνει αναγκαίο να συνεξετάσει τον δεύτερο και τον τρίτο λόγο ακυρώσεως.

Επιχειρήματα των διαδίκων

52 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπήρξε προφανής διαστρέβλωση των περιστατικών, οφειλόμενη ουσιαστικά στην πλημμελή και ανεπαρκή έρευνα. Η Επιτροπή αρνήθηκε να ελέγξει σοβαρά τη μονιμότητα των επενδύσεων, ισχυριζόμενη ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν σε θέση να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως ως παράλογης και παραπλανητικής. Φρονεί ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 44 του κανονισμού 4028/86. Επικαλούμενη την προαναφερθείσα απόφαση Le Canne κατά Επιτροπής, ισχυρίζεται ότι το άρθρο 44 του κανονισμού 4028/86 έχει εφαρμογή μόνο στις περιπτώσεις που ένα σχέδιο δεν εκτελέσθηκε σύμφωνα με τις προβλέψεις. Κατά την προσφεύγουσα, αυτό δεν συντρέχει όταν, ύστερα από την κανονική και έγκαιρη ολοκλήρωση των εργασιών, ο λήπτης της συνδρομής προβαίνει σε μεταβίβαση της επιχειρήσεως.

53 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι για τις ενδεχόμενες παραβάσεις των υποχρεώσεων του άρθρου 38 του κανονισμού 4028/86 δεν μπορεί να επιβληθεί ως κύρωση η κατάργηση της συνδρομής βάσει του άρθρου 44 του ιδίου κανονισμού, αλλά μόνο η αναζήτηση, όπως προβλέπεται με το άρθρο 39 του εν λόγω κανονισμού (ολική ή μερική αναζήτηση λόγω παραβάσεως υποχρεώσεων μεταγενέστερων της ολοκληρώσεως των εργασιών).

54 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η έρευνα ήταν συγκροτημένη και ότι έτσι διαπιστώθηκε η μη τήρηση από την προσφεύγουσα των προϋποθέσεων χορηγήσεως της συνδρομής, κατά παράβαση του κανονισμού 4028/86. Σύμφωνα με την Επιτροπή, κατά τους επιτόπιους ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν το 1995 και το 1997, ανακαλύφθηκαν πλείονες πλημμέλειες και η τρίτη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως κάνει ρητώς μνεία των αποτελεσμάτων των ελέγχων αυτών. Μεταξύ των διαπιστωθεισών πλημμελειών, ιδιαιτέρως σοβαρή ήταν η έλλειψη στοιχείων αφενός που να καταδεικνύουν σαφώς ότι η υδατοκαλλιέργεια είχε πράγματι ξεκινήσει και αφετέρου που να αφορούν τη μεταβίβαση της μονάδας υδατοκαλλιέργειας. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι επιδίωξε για τελευταία φορά να λάβει σχετικές διευκρινίσεις από την προσφεύγουσα με έγγραφο της 30ής Σεπτεμβρίου 1998, όπου διασαφήνιζε ότι, ελλείψει των πληροφοριών αυτών, θα καταργούσε τη συνδρομή.

55 Η Επιτροπή φρονεί ότι το άρθρο 44 του κανονισμού καλύπτει όλες τις περιπτώσεις παραβάσεως των προϋποθέσεων χορηγήσεως. Εν πάση περιπτώσει, είναι προφανές εν προκειμένω ότι η συμπεριφορά της προσφεύγουσας, η οποία παρέλειψε εσκεμμένως να γνωστοποιήσει την επικείμενη τότε μεταβίβαση της μονάδας υδατοκαλλιέργειας κατά τον πρώτο επιτόπιο έλεγχο και ενημέρωσε την Επιτροπή μόνο όταν αυτή ετοίμαζε τον δεύτερο έλεγχο, αποτελεί παράβαση της υποχρεώσεως πληροφορήσεως και τηρήσεως της νομιμότητας την οποία υπέχουν οι λήπτες της κοινοτικής συνδρομής. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή αναφέρεται στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Οκτωβρίου 1999, Τ-216/96, Conserve Italia κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. II-3139, σκέψη 71). Ταυτόχρονα, η Επιτροπή διαπίστωσε εν προκειμένω σοβαρές ενδείξεις για μη τήρηση των προϋποθέσεων χορηγήσεως κατά την εκτέλεση των έργων. Με τον έλεγχο του 1995 εντοπίστηκαν πλημμέλειες που αρκούσαν για να αιτιολογήσουν την κατάργηση της επίδικης συνδρομής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

56 Επιβάλλεται εκ προοιμίου η διαπίστωση ότι, βάσει των αιτιολογικών σκέψεων της προσβαλλομένης αποφάσεως, αυτή στηρίζεται, κατ' ουσία, στο επιχείρημα ότι η

προσφεύγουσα δεν μπόρεσε, κατά τα διάφορα στάδια του ελέγχου, να αποδείξει ότι το σχέδιο εκτελούνταν σύμφωνα με τα προβλεπόμενα. Συναφώς, η τρίτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως αναφέρεται στους επιτόπιους ελέγχους του 1995 και 1997, η τέταρτη και πέμπτη αιτιολογική σκέψη αναφέρουν τη μεταβίβαση της επιχειρήσεως και, τέλος, η ένατη αιτιολογική σκέψη αφορά την αλληλογραφία της 30ής Σεπτεμβρίου και της 24ης Νοεμβρίου 1998.

57 Ως προς τους επιτόπιους ελέγχους, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι ο πρώτος έλεγχος, τον οποίον διενήργησαν το 1995 οι ιταλικές αρχές, ήγειρε πλείονα ζητήματα σχετικά με την εκτέλεση του σχεδίου, τα οποία εκτίθενται στην έκθεση της 27ης Οκτωβρίου 1995 και παρατίθενται ανωτέρω στη σκέψη 11. Ο δεύτερος έλεγχος, τον οποίον διενήργησαν οι ιταλικές αρχές από κοινού με την Επιτροπή τον Μάρτιο 1997, προσέκρουσε στο γεγονός ότι η επιχείρηση της προσφεύγουσας είχε μεταβιβασθεί, την άνοιξη του 1995, στην εταιρία Carpenfer Spa, πράγμα το οποίο ανακοινώθηκε στην Επιτροπή και στις ιταλικές αρχές μερικές μέρες πριν τον έλεγχο.

58 Η τρίτη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως επισημαίνει επομένως ορθώς ότι με τους επιτόπιους ελέγχους δεν κατέστη δυνατή η εξακρίβωση του νομοτύπου των πραγματοποιηθεισών επενδύσεων.

59 Ως προς τη μεταβίβαση της επιχειρήσεως, επιβάλλεται η επισήμανση ότι, κατά το άρθρο 38 του κανονισμού 4028/86, «[ο]ι επενδύσεις που έτυχαν κοινοτικής συνδρομής στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού δεν δύνανται να πωληθούν εκτός της Κοινότητας ή να διατεθούν για άλλους σκοπούς εκτός από την αλιεία για περίοδο 10 ετών από την ημερομηνία έναρξης των δραστηριοτήτων τους [...]». Η διάταξη αυτή δεν σημαίνει εντούτοις ότι για την πώληση εντός της Κοινότητας των επενδύσεων που ωφελήθηκαν από την κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, δεν απαιτείται η συναίνεση της Επιτροπής.

60 Συγκεκριμένα, η μεταβίβαση κυριότητας αποτελεί σημαντική τροποποίηση των προϋποθέσεων χορηγήσεως της συνδρομής, καθόσον αντικαθίσταται το πρόσωπο που εκτελεί το σχέδιο. Η Επιτροπή, επομένως, ορθώς προσάπτει στην προσφεύγουσα ότι δεν ενημέρωσε την ίδια και τις εθνικές αρχές για τη μεταβίβαση, η οποία είχε ήδη πραγματοποιηθεί την άνοιξη του 1995, παρά μόνο κατά τον δεύτερο επιτόπιο έλεγχο τον Μάρτιο 1997. Η παράλειψη αυτή αποτελεί παράβαση της υποχρεώσεως πληροφορήσεως και τηρήσεως της νομιμότητας, η οποία είναι εγγενής στα συστήματα συνδρομών και ουσιώδης για την ομαλή τους λειτουργία (προαναφερθείσα απόφαση Conserve Italia κατά Επιτροπής, όπως επιβεβαιώθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιανουαρίου 2002, C-500/99 P, Conserve Italia κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-867).

61 Τέλος, ως προς την αλληλογραφία της 30ής Σεπτεμβρίου και 24ης Νοεμβρίου 1998, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η συμπεριφορά της προσφεύγουσας, η οποία δεν συμμορφώθηκε εγκαίρως και ανεπιφυλάκτως προς το αίτημα της Επιτροπής περί διαβιβάσεως όλων των λογιστικών εγγράφων των σχετικών με την εμπορική δραστηριότητα της επιχειρήσεως και η οποία εξάρτησε την προσκόμιση των δικαιολογητικών από ορισμένη παροχή της Επιτροπής, αποτελεί επίσης παράβαση της υποχρεώσεως πληροφορήσεως και τηρήσεως της νομιμότητας που βαρύνει την προσφεύγουσα.

62 Επιβάλλεται συνεπώς η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα παρέβη τις υποχρεώσεις πληροφορήσεως και τηρήσεως της νομιμότητας και ότι η Επιτροπή, καταλήγοντας ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν σε θέση να αποδείξει ότι το σχέδιο εκτελούνταν σύμφωνα με τα προβλεπόμενα, δεν υπέπεσε σε πραγματική πλάνη ή σε πλάνη περί το δίκαιο.

63 Ειδικότερα, επιβάλλεται να γίνει δεκτό ότι, κατόπιν των ανωτέρω, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η έρευνα για την εξακρίβωση του νομοτύπου του σχεδίου ήταν πλημμελής είναι αλυσιτελής. Το ίδιο ισχύει για τη θέση της προσφεύγουσας ότι η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι παράλογη και παραπλανητική. Συγκεκριμένα, από τις αιτιολογικές σκέψεις της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτουν τα ουσιώδη στοιχεία του συλλογισμού που στηρίζει την κατάργηση της συνδρομής.

64 Επομένως, ο δεύτερος λόγος της προσφεύγουσας είναι απορριπτέος.

65 Τέλος, εξίσου απορριπτέα είναι τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως. Συγκεκριμένα, η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε, ορθώς, βάσει του άρθρου 44 του κανονισμού 4028/86, το οποίο εφαρμόζεται, κατά την παράγραφο 1, καθ' όλη τη διάρκεια της κοινοτικής παρεμβάσεως για όλες τις αποφάσεις αναστολής, καταργήσεως ή μειώσεως μιας συνδρομής, εφόσον συντρέχει μία εκ των τεσσάρων προϋποθέσεων της διατάξεως αυτής (προαναφερθείσα απόφαση Le Canne κατά Επιτροπής, σκέψη 25). Αντιθέτως, το άρθρο 39 του ιδίου κανονισμού αφορά την ολική ή μερική αναθεώρηση αποφάσεως περί χορηγήσεως συνδρομής στην περίπτωση όπου ο δικαιούχος δεν τηρεί τη συγκεκριμένη υποχρέωση που υπέχει από την παράγραφο 1 του άρθρου 39, ήτοι την υποχρέωση να διαβιβάσει στην Επιτροπή έκθεση σχετική με τα αποτελέσματα του σχεδίου, και κυρίως τα οικονομικά αποτελέσματα, εντός προθεσμίας δύο ετών από την τελευταία καταβολή της συνδρομής, όταν πρόκειται για σχέδια όπως αυτό της παρούσας υποθέσεως. Εν προκειμένω, πρόκειται για απόφαση καταργήσεως της συνδρομής πριν από την καταβολή του δευτέρου και του τρίτου τμήματος της συνδρομής.

*Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και την παράβαση ουσιώδους τύπου*

Επιχειρήματα των διαδίκων

66 Κατά την προσφεύγουσα, η παράλειψη της Επιτροπής να της κοινοποιήσει τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής διαρθρώσεων της αλιείας αποτελεί παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και παράβαση ουσιώδους τύπου.

67 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας δεν λαμβάνει υπόψη του τους κανόνες της «επιτροπολογίας», οι οποίοι προβλέπονται στο άρθρο 47 του κανονισμού 4028/86. Κατά την Επιτροπή, η γνώμη της επιτροπής δεν αποτελεί κείμενο του οποίου επιβάλλεται η πλήρης δημοσίευση, αλλά μόνο θετική ή αρνητική ψήφο επί σχεδίου ληπτέων μέτρων. Η προσβαλλομένη απόφαση δεν μπορούσε, συνεπώς, να παράσχει κανένα στοιχείο σχετικό με το περιεχόμενο της γνώμης, δεδομένου ότι η εν λόγω γνώμη συνίσταται σε ένα «ναι» ή «όχι».

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

68 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, μολονότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να ασκεί την εξουσία που της παρέχει το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 4028/86, το εν λόγω άρθρο ρητώς απαιτεί, σε περίπτωση που η Επιτροπή το πράξει, να τηρήσει η Επιτροπή την προβλεπόμενη στο άρθρο 47 του ίδιου κανονισμού διαδικασία και ότι από το άρθρο 7 του κανονισμού 1116/88 προκύπτει ότι, πριν από την αναστολή, μείωση ή κατάργηση μιας συνδρομής δυνάμει του εν λόγω άρθρου 44 πρέπει να έχουν τηρηθεί οι διαδικασίες που μνημονεύει το εν λόγω άρθρο 7. Επιπλέον, οι σοβαρές συνέπειες μιας αποφάσεως καταργήσεως της συνδρομής, όπως η προσβαλλομένη εν προκειμένω, υπογραμμίζουν τη σημασία της εφαρμογής μιας διαδικασίας όπως αυτής που προβλέπεται στα άρθρα 44 και 47 του κανονισμού 4028/86 και 7 του κανονισμού 1116/88 (προαναφερθείσες αποφάσεις Le Canne κατά Επιτροπής, σκέψεις 25 και 27, και Ca'Pasta κατά Επιτροπής, σκέψεις 28 και 31).

69 Επιβάλλεται, επομένως, να εξεταστεί αν η διαδικασία διαβουλεύσεως της μόνιμης επιτροπής διαρθρώσεων της αλιείας, που προβλέπει το άρθρο 47 του κανονισμού 4028/86, τηρήθηκε εν προκειμένω.

70 Απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή προσκόμισε έγγραφα από τα οποία προκύπτει ότι η Επιτροπή, στις 17 Μαΐου 1999, συμβουλεύτηκε τη μόνιμη επιτροπή διαρθρώσεων της αλιείας σχετικά με το σχέδιο της επίδικης αποφάσεως καταργήσεως της συνδρομής, εφαρμόζοντας την έγγραφη διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 6 του εσωτερικού κανονισμού της εν λόγω επιτροπής, ότι κάλεσε τις εθνικές αντιπροσωπείες εντός της επιτροπής να εκφράσουν, εντός ορισμένης προθεσμίας, τη θέση τους και ότι μόνο η γερμανική και φλαμανδική αντιπροσωπεία εξέφρασαν τη γνώμη τους.

71 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η διαδικασία του άρθρου 47 του κανονισμού 4028/86 τηρήθηκε και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ορθώς αναφέρει ότι τα μέτρα που θεσπίζει συνάδουν με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής διαρθρώσεων της αλιείας. Από τα έγγραφα που προσκόμισε η Επιτροπή προκύπτει επίσης ότι η γνώμη της επιτροπής δεν αποτελεί, εν προκειμένω, κείμενο που πρέπει να δημοσιεύεται.

72 Επομένως, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

**Επί των δικαστικών εξόδων**

73 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

**1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

**2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.**

Moura Ramos Pirrung Meij

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Μαρτίου 2003.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

R. M. Moura Ramos